



בבית המשפט העליון

רע"פ 8730/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אברה מרשה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 23661-07-18 מיום 25.11.2018 שניתן על ידי כב' השופטות דנה מרשק מרום, נאוה בכור ושרון גלר ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד ירון פורר
בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטות ד' מרשק-מרום, נ' בכור ו-ש' גלר) בעפ"ג 23661-07-18 מיום 25.11.2018, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר הדין של בית משפט השלום ברמלה (כב' סגן הנשיאה מ' מזרחי) בת"פ 17-05-25816 מיום 14.6.2018.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת נשק, אביזר לנשק ותחמושת בלא רשות על פי דין להחזקתו, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

על פי עובדות כתב האישום, בשנת 2007 נגנב אקדח (להלן: הנשק) מבית במושב פרזון. בתאריך 9.5.2017, בביתו ברמלה, החזיק המבקש בחדרו, בתחתית ארון הבגדים, את הנשק ובתוכו מחסנית תואמת ו- 14 כדורים כשהם מוסלקים ועטופים בגרב.

2. בית משפט השלום גזר על המבקש את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות; צו מבחן למשך 12 חודשים; 6 חודשי מאסר על תנאי; וקנס בסך 2000 ש"ח.

3. המשיבה ערערה על קולת העונש שנגזר על המבקש. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי בית משפט השלום לא נתן ביטוי הולם למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של החזקה בנשק והתעלם מהפגיעה המוחשית בערך המוגן של בטחון הציבור כפי שזו עולה מנסיבות העבירה. עוד עמד בית המשפט על כך שעבירות הנשק מהוות 'מכת מדינה' וכן 'מכת אזור'.

לבסוף, בית המשפט עמד על הפסיקה הנוהגת וקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם יעמוד על שמונה חודשי מאסר בפועל, חלף שישה חודשי מאסר שקבע בית משפט השלום. לאור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מצא בית המשפט למקם את עונשו של המבקש ברף התחתון של המתחם. לאור אלו, הטיל בית המשפט המחוזי על המבקש עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל חלף עונש המאסר שנקבע שירוצה בדרך של עבודות שירות, וכמו כן קבע כי צו המבחן מבוטל.

נימוקי הבקשה ותגובת המשיבה

4. המבקש לא השלים עם פסק הדין והגיש בקשת רשות ערעור המופנית נגד חומרת העונש שהוטל עליו.

בבקשה שלפניי טוען המבקש כי עניינו מעלה שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים מתן רשות ערעור. לטענתו עונש המאסר בפועל שהטיל עליו בית המשפט המחוזי וכן ביטול צו המבחן גודעים את ההליך השיקומי המשמעותי אותו הוא עובר ויש בהם משום נסיבות מיוחדות וראויות כדי להביא עניינו בפני בית משפט זה. כמו כן, טוען המבקש כי בית המשפט המחוזי לא שקל כלל את האפשרות לסטות ממתחם העונש עקב שיקולי שיקום.

עוד טוען המבקש כי בקשתו חורגת מעניינו הפרטי בשלוש סוגיות עקרוניות: בית המשפט המחוזי לא נעתר לבקשת המבקש לקבל תסקיר משלים עדכני, וכי ראוי שתוטל חובה על בית המשפט המחוזי לקבל תסקיר משלים מקום בו הוגש תסקיר לבית משפט השלום; בית המשפט המחוזי סירב להמתין לכניסתו לתוקף של חוק העונשין (תיקון מס' 133 – הוראת שעה), התשע"ב-2018 (להלן: התיקון לחוק העונשין), המאפשר להשית עונש של מאסר בעבודות שירות על מי שנגזרו עליו עד תשעה חודשי מאסר בפועל; קביעת בית המשפט המחוזי שעניינו עבירות של 'מכת מדינה' או 'מכת אזור'.

בד בבד עם הגשת הבקשה הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. ביום 12.12.2018 הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד למתן החלטה אחרת.

5. המשיבה טוענת מנגד כי העבירה בה הורשע המבקש מהווה פגיעה קשה בערכים המוגנים של ביטחון הציבור בשל הסיכון הרב שנשקף לחיי אדם. לאור זאת ובהתחשב במדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, העונש שהוטל על המבקש הינו מוצדק.

ביחס לחובת בית המשפט המחוזי לקבלת תסקיר, טוענת המשיבה כי אין מקום להטיל חובה גורפת על ערכאת הערעור לקבל תסקיר משלים וכי כבר נקבע שעמדת שירות המבחן באשר לעונש שיש להטיל על נאשם היא בבחינת המלצה בלבד.

דיון והכרעה

6. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטיות או ציבורית בעלת חשיבות כללית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (1.6.2014)). המבקש עוטה על בקשתו אצטלה עקרונית וכללית על אף שעניינו אינו כזה. בית משפט זה עמד זה מכבר על כך שההחלטה על עריכת תסקיר משלים נמצאת במתחם שיקול הדעת המסור לבית המשפט, והשגות הנוגעות לדרך הפעלתו של שיקול דעת זה אינן מצדיקות מתן רשות ערעור (רע"פ 1910/18 חבושה נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (20.3.2018)).

7. למעשה עסקינן בבקשת רשות ערעור המכוונת לעניין חומרת העונש שהוטל על המבקש וכידוע הכלל הוא כי לא תינתן רשות ערעור במקרים אלו אלא אם מתקיימת

סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה (ראו למשל רע"פ 6916/16 קרינאוי נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (6.12.2016)). בחנתי כלל הנסיבות, וללא שום קשר להגדרת העבירה כ'מכת מדינה' או כ'מכת אזור', העונש שהושת על המבקש אינו סוטה ממדיניות זו.

8. כמו כן, יש לדחות את טענותיו של המבקש ביחס לסירובו של בית המשפט המחוזי להמתין לכניסתו לתוקף של התיקון לחוק העונשין. בית המשפט המחוזי קבע כי יש להחמיר בעונשו של המבקש, והטיל על המבקש עונש מאסר מאחורי סורג ובריה על אף שהיה ער לתיקון לחוק העונשין. בקביעה זו של בית המשפט מצויה אמירה ערכית נכונה, שדינו של מי ששלח ידו בהחזקת נשק, למאסר ממש ולא כזה שירוצה על דרך של עבודות שירות.

9. סוף דבר, הבקשה נדחת. המבקש יתייצב ביום 25.2.2019 עד לשעה 10:00 לריצוי עונש המאסר שהושת עליו, בבית סהר הדרים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה. על המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

10. עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ניתנה היום, י"ח בשבט התשע"ט (24.1.2019).

ש ו פ ט